

Výška budov bydlecích má se rovnati šířce třídy neb ulice, nesmí z pravidla obnášeti více než $\frac{5}{4}$ šířky třídy neb ulice, v nižádném pak případě nesmí přesahovati maximum 25 metrů, počítaných od dlažby chodníku až po hranu římsy. Rovněž nesmí podlaha v nejvyšším patře nikdy ležeti výše než 20 metrů nad povrchem ulice.

Jest-li ulice nakloněna, buďtež tyto výšky měřeny od středu budovy.

Budovy nárožní, které leží při úzkých a širokých třídách neb ulicích, buďte stavěny v té výši, která odpovídá široké třídě neb ulici.

Šířka třídy, potažmo ulice měří se od protější čáry stavební, potažmo od základní čáry protějších průčelí (fasád).

Má-li na základě schválené regulovací čáry některá třída, potažmo ulice býti rozšířena, má platnost nová šířka, pro tuto třídu, potažmo ulici stanovená.

Výšky budov nádvorních určovány buďtež způsobem, hořejším předpisům podobným dle rozsáhlosti dvora.

Prostory k bydlení určené musí býti světlé a tak zřízeny, aby výdatně mohly býti provětrávány (ventilovány); světlá výška veškerých prostor bydlecích a pracovních musí, jsou-li stropy rovné, obnášeti alespoň 3 metry, tam pak kde stropy nejsou rovné, budiž tato výška poměrně vypočtena.

§ 53.

Počet a prostora částí bydlecích.

Ustanoviti počet a rozdělení bytů zůstaveno jest úvaze pána stavby; nezbytno jest však, navrhnouti byty takové, které, jakož i bydlecí prostory samy, odpovídají ohledům zdravotním a jsou náležitě světlé, vzdušné a prostorné, jinak budiž vyřknuto, že povolení ku stavbě dáno bude jen pod výminkou, jestliže, byty přiměřeně budou rozšířeny a ojasněny.

§ 54.

U potřebení trvanlivého staviva.

Ku stavění zdí jakéhokoli druhu smí se při budovách bydlecích a hospodářských upotřebiti jen trvanlivého staviva, t. j. kamene, pálených cihel, vápna, písku, cementu a betonu, nikoli však: vepřovic, jílu, malty hlínové neb jílové.